

herom, og denne er da forpligtet til skriftlig, og i det seneste 4 Uger derefter, at opgive for Brugerens den Kjøbesum, og dennes Betalingsmaade, for hvilken han vil sælge Jordlobden. Vil Brugerens ikke give den forlangte Priis, har han inden andre 4 Uger beviislig at underrette Godseieren herom, samt gjøre ham sit Bud, og undlader han dette, ansees han at have indgaaet paa Godseierens Forlangende.

Forinden Brugerens paa fornævnte Maade henvender sig til Godseieren eller Godsbesidderen, skal han indbetale 2 Rd. for hver Td. Hartkorn hos vedkommende Sogneforstanderskabs Formand, hvis Tilstaaelse derved skal meddeles Godseieren. Hvis Brugerens derefter kommer overeens med Eieren eller Besidderen om frivillig Afhændelse, eller han, efterat have forkastet Godseierens Tilbud, forlanger Afholdelsen af en Taxationsforretning inden 6 Uger derefter, erhoder han det Indbetalte tilbage; i modsat Fald hjemfalder det til Sognets Fattigkasse.

Det er en Selvfølge, at saafremt Jordlobden tilhører et Fideicommis, kan Godsbesidderens udtrykkelige eller stiltiende Erklæring om Salgsvillkaarene ikkun gjælde under Forudsætning af, at derpaa erholdes fornøden høiere Approbation, med mindre Salg paa saadanne Villkaar hjemles ved en ham forud meddeelt Bevilling til at afhænde.

§ 10.

Naar Ansættelsen af den aarlige Afgift og Kjøbesummen for Jordlobden er tilendebragt, skal Commissionen meddele enhver af Parterne skriftlig Beretning om Forretningens Udfald. Brugerens skal da senest inden 3 Maaneders Forløb fra Forretningens Afholdelse skriftlig meddele Commissionens Formand en Erklæring om, hvorvidt han gaaer ind paa de fastsatte Betingelser. Undlades dette, betragtes hans Tausshed lig en Erklæring om, at han ikke vil modtage Lobden paa disse Betingelser, og han har da derefter ingen videre Ret efter nærværende Lov.

§ 11.

Døer Brugerens efter at have begjært Taxation af Jordlobden (§ 9), men inden endelig

Taxation eller Overtaxation er skeet, da gaaer den samme Ret, som tilkom ham, over til hans Bo eller, hvis han var gift, til det fælles Bo. En saadan fremtidig Ret kan der raades over ved Testament, i Lighed med de om Selveieres Testationsret: over deres Gaarde gjældende Regler.

Er Brugerens bleven enig med Vedkommende ved frivillig Overenskomst, da skeer Udbetalinger, Obligations Udstedelse, Skjødsels Udsædigelse, samt alt Øvrigt angaaende den lovlige Berigtigelse af Kjøbet, mellem Parterne selv, saaledes som de derom kunne forenes. Afgjøres Sagen endelig ved Taxationscommissionens eller Overtaxationscommissionens Kjendelse, da afgjøres alt Ovennævnte af Brugerens med Stebets Amtmand, naar ikke begge Parter ere enige om selv at ordne det Fornødne.

§ 12.

Alle Omkostninger ved den første Taxationsforretning, navnlig Reiseomkostninger og Diæter til Commissionens Medlemmer og de ved Indvarslingerne forbundne Omkostninger, fordeles i Reglen mellem begge Parter. Naar imidlertid den ene Part enten ikke har villet indlade sig i Forhandling om Tilveiebringelsen af en frivillig Overenskomst, eller ved denne Forhandling har fordret saa Meget eller budet saa Lidet, at det maa erkjendes for at have været ubilligt, skal det paalægges denne sidste Part alene at udrede Omkostningerne. Udgifterne til Overtaxationen udredes af Parterne med det Beløb og i det Forhold, som bestemmes af Commissionen. Samtlige de i nærværende Paragraph omhandlede Omkostninger kunne, efter lovlig Omgang, inddrives hos Vedkommende ved Udpantning.

§ 13.

Trafalder Brugerens efter tilendebragt Taxations- eller Overtaxationsforretning eller under samme sin Begjæring om Jordlobdens Overdragelse til Arvefæste, hvad enten dette skeer udtrykkelig eller derved, at han undlader at foretage, hvad der paaligger ham at iværksætte (§ 10), skal han tilsvare saavel de Omkostninger ved Forretningen, som endnu skulle udredes,